

slag i en Nedgang i Forbruget af 6,4 pCt. Det vil altsaa ogsaa nogenlunde svare til, at man i dette Tilfælde ikke kan regne med mindre Nedgang end 20 pCt. Dertil kommer endelig sidst og ikke mindst, at nu rykker man Prisniveauet saa betydelig højere op. Man bevæger sig allerede nu paa en saadan Skala, at i det Øjeblik, man rykker den yderligere 2 Øre op, foruden det 1 Øres Paalæg, Bryggerierne have maattet skride til i December Maaned — altsaa, vi ere i Løbet af kort Tid komne til 3 Øres Forhøjelse —, er hele Prisniveauet blevet saa meget hævet, at man kan sige sig selv, at hele Lag af Forbrugere allerede som Følge deraf maa falde bort.

Der er allerede af den ærede Ordfører for Socialdemokraterne med Rette peget paa de Erfaringer, man har gjort med den 1 Øres Forhøjelse, hvorledes man i Tiden siden denne Forhøjelses Indtræden har haft en Nedgang i Forbruget af 25 pCt. Naar man saa igen her overfor berører sig paa Kulden, maa jeg for det første sige, at denne Bemærkning kan dog kun ramme den Del af Forbruget, der foregaar i fri Luft. Jeg ved ærlig talt ikke, hvorfor man skulde drikke mindre inde i de varme Stuer, fordi der var Kulde udenfor. Noget helt andet er den Indflydelse, som Sommervarmen har til at faa Ølforbruget til at stige, fordi den fremmer Tørsten, men at der skulde drikkes saa meget mindre paa Grund af Kulden, kan jeg ikke tro. Men lad os være flotte, lad os antage, at de 10 pCt. gaa paa denne Kappe, hvad i alt Fald maa siges at være ganske overdrevent, saa viser det allerede denne 1 Øres Forhøjelse paa det nuværende Prisniveau en Nedgang i Salget af 15 pCt. Hvorledes kan man saa lægge yderligere 2 Øre til og sige: Nu regne vi kun med en Nedgang af 10 pCt.? I Virkeligheden er dette fuldkommen irrationelt. Derfor har jeg tilladt mig at stille et Ændringsforslag, hvorved man dog kan have Haab om at kunne nøjes med en Nedgang i Forbruget paa 10 pCt., nemlig ved at forsøge at gaa den Vej kun at forsøge Prisen med 1 Øre. Allerede dette vil være slemt nok. Det er efter min Mening saa sin egen Sag — jeg har sagt det i Almindelighed, men jeg vil ogsaa gerne sige det overfor denne bestemte Industri — paa denne Maade at falde over en Industri, udsætte den for Besvær, for mindre Afsætning o. s. v., o. s. v. Man maa huske paa, at det ikke alene gaar ud over Bryggerierne, med hvilke jeg godt ved, at man fra visse Sider ingen Medlidenhed har, fordi det er

store Bedrifter, men ogsaa over den store Detailhandlerstand. For de Masser af Mennesker, der sælge Øl, vil denne Sag paa ingen Maade være nogen Spøg, navnlig naar vi komme op til en saa høj Skat som af Regeringen foreslaaet, fordi den sikkert, som jeg sagde før, vil bevirke, at hele Forbrugerlag gaa bort fra denne Drik over til andre Drikke. Det er allerede nu ikke nogen særlig lukrativ Forretning at sælge Øl. Det er en Artikel, som en Mængde forretningsdrivende, f. Eks. de københavnske Urtekræmmere, ere blevne saa at sige paatvungne af deres Kunder, og nu at berøve dem Fortjenesten paa det Omraade ved at hemme deres Omsætning, er dog saa sin egen Sag. Naar man kan undgaa alle den Slags Ting og lige fuldt faa Penge i Statskassen, er det en underlig Stædighed, at man absolut vil tilføje saadanne store Kredse af smaa erhvervsdrivende Skade og Fortræd.

Jeg maa altsaa indtrængende henstille til den højtærede Finansminister og det Flertal, som følger ham, at undlade at gaa saa overdrevent højt med denne Skat, som man her har besluttet sig til. Vi skulle jo ikke være et Foregangsland i Europa paa den Maade, at vi sige: Her kunne I se, hvad vi ere for udmærkede Mennesker, vi have den højeste Ølskat, en Ølskat, som man bogstavelig ikke har Mage til noget andet Sted, og som vi kunne være sikre paa, at intet andet Land nogen Sinde vil opvise Mage til. Det skulde dog være paa andre Omraader, vi udmærkede os, og ikke ved den Slags Overmaal af Skatter, der ramme enkelte Klasser af Borgere.

Med Hensyn til de enkelte Ændringsforslag vil jeg for det første bemærke i Tilslutning til, hvad der blev sagt af det ærede Medlem fra Kalundborg (Rode), at det har glædet mig meget, at der, til Trods for den Modstand, den højtærede Finansminister har ytret derimod, er blevet gennemført saadanne væsentlige Forbedringer som Overmaals Indførelse og Begrænsning af Administrationens Mynlighed og derved skabt større Garantier mod administrativ Vilkaarlighed paa hele dette Omraade. Dernæst vil jeg angaaende Ændringsforslag Nr. 1 sige, at min Stilling, saaledes som angivet i Betænkningen, er den, at jeg ikke principielt kan gaa med til — lad mig hellere udtrykke det saaledes —: at jeg ikke teoretisk kan indse, at det er rigtigt, at man ved en Skat paa Fabrikatbeskatning yder